

Objaviť spolu s Pannou Máriou zmysel ticha a kontemplácie (24)

Počas svojho týždenného kázania pápež uvažoval o zraniteľnosti Krista, keď „volal“ počas svojho ukrižovania. Uprostred hluku a zhonu, v ktorom sa niekedy nachádzame, Svätý Otec nás pozýva, aby sme sa obrátili na Pannu Máriu, ktorá nás učí objavovať zmysel ticha a kontemplácie.

17.09.2025

III. Ježišova Veľká noc

7. Smrť. „Nový hrob, v ktorom ešte nik nebol pochovaný“ (*Jn 19, 40 – 41*)

Čítanie: *Jn 19, 41 – 42*

„Na mieste, kde ho ukrižovali, bola záhrada a v záhrade nový hrob, v ktorom ešte nik nebol pochovaný. Keďže hrob bol blízko, položili tam Ježiša, lebo bol židovský deň príprav.“

Drahí bratia a sestry,

na našej ceste katechéz o Ježišovi, našej nádeji, dnes kontemplujeme tajomstvo Svätej soboty. Boží Syn leží v hrobe. Jeho „neprítomnosť“ však nie je prázdnotou: je očakávaním, zadržanou plnosťou, prisľúbením ukrytým v temnote. Je to deň veľkého mlčania, keď sa zdá, že nebo onemie a zem stojí bez pohybu. Práve tam sa však uskutočňuje najhlbšie tajomstvo kresťanskej viery. Je to mlčanie plné zmyslu, ako materské lono, ktoré ukrýva ešte nenarodené, no už živé dieťa.

Ježišovo telo, sňaté z kríža, bolo starostlivo zavinuté, tak ako sa robí s tým, čo je vzácné. Evanjelista Ján hovorí, že bol pochovaný v záhrade, do „nového hrobu, v ktorom ešte nik nebol pochovaný“ (Jn 19, 41). Nič nie je ponechané na náhodu. Tá záhrada pripomína stratený Eden, miesto, kde boli Boh a človek spojení. A ten nikdy nepoužitý hrob hovorí o niečom, čo sa ešte len má stať: je prahom, nie

koncom. Na počiatku stvorenia Boh vysadil záhradu; teraz aj nové stvorenie začína v záhrade: pri zatvorenom hrobe, ktorý sa čoskoro otvorí.

Svätá sobota je aj dňom odpočinku. Podľa Mojžišovho zákona sa v siedmy deň nesmie pracovať: veď po šiestich dňoch stvorenia si Boh odpočinul (Gn 2, 2). Teraz aj Syn, po dokončení svojho diela spásy, odpočíva. Nie preto, že je unavený, ale preto, že svoje dielo završil. Nie preto, že sa vzdal, ale preto, že miloval až do krajnosti. Niet už čo dodať. Tento odpočinok je pečaťou vykonaného diela, potvrdením, že všetko, čo sa malo uskutočniť, bolo naozaj završené. Je to odpočinok naplnený skrytou prítomnosťou Pána.

My sami sa ťažko vieme zastaviť a odpočívať. Žijeme, akoby života nikdy nebolo dosť. Utekáme, aby sme vyrábali, dokazovali, nestrácali krok.

Evanjelium nás však učí, že vedieť sa zastaviť je skutkom dôvery, ktorú sa musíme učiť. Svätá sobota nás pozýva objaviť, že život nezávisí vždy od toho, čo robíme, ale aj od toho, ako sa vieme rozlúčiť s tým, čo sme urobiť mohli.

V hrobe mlčí Ježiš, živé Slovo Otca. Ale práve v tom mlčaní začína klíčiť nový život: ako semeno v zemi, ako tma pred svitaním. Boh sa nebojí plynutia času, lebo je Pánom aj očakávania. Tak aj náš „neužitočný“ čas – chvíle prestávok, prázdnoty, neplodnosti – sa môže stať lonom vzkriesenia. Každé prijaté mlčanie môže byť úvodom k novému Slovu. Každý pozastavený čas sa môže stať časom milosti, ak ho ponúkneme Bohu.

Ježiš, pochovaný v zemi, je tichou tvárou Boha, ktorý nezaberá celý priestor. Je to Boh, ktorý necháva konať, ktorý čaká, ktorý ustupuje,

aby nám ponechal slobodu. Je to Boh, ktorý dôveruje, aj keď sa zdá, že všetko je skončené. A my sa v tom pozastavenom sobotnom dni učíme, že sa netreba ponáhľať k zmŕtvychvstaniu: najprv treba zotrvať, prijať mlčanie, nechať sa objať hranicou. Niekedy hľadáme rýchle odpovede, okamžité riešenia. Ale Boh pracuje v hĺbke, v pomalom čase dôvery. Sobota pochovania sa tak stáva lonom, z ktorého môže vytrysknúť sila nezdolateľného svetla – svetla Velkej noci.

Drahí priatelia, kresťanská nádej sa nerodí v hluku, ale v mlčaní očakávania preniknutého láskou. Nie je dcérou eufórie, ale dôverujúceho odovzdania. Učí nás to Panna Mária: ona stelesňuje toto očakávanie, túto dôveru, túto nádej. Keď sa nám zdá, že všetko stojí, že život je prerušenou cestou, spomeňme si na Svätú sobotu. Aj v hrobe Boh pripravuje najväčšie prekvapenie. A keď vieme s

vďačnosťou prijať to, čo bolo,
objavíme, že práve v maličkosti a v
tichu Boh rád premieňa realitu, robí
všetko nové vo vernosti svojej lásky.
Skutočná radosť sa rodí z očakávania
preniknutého vierou, z trpezlivej
viery, z nádeje, že všetko, čo bolo
prežité v láske, isto raz vstane k
večnému životu.

Preklad Martin Jarábek

*Prevzaté z: [https://
www.vaticannews.va/sk/...](https://www.vaticannews.va/sk/...)*

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/objavit-spolu-s-pannou-
mariou-zmysel-ticha-a-kontemplacie/](https://opusdei.org/sk-sk/article/objavit-spolu-s-pannou-mariou-zmysel-ticha-a-kontemplacie/)
(02.03.2026)